

Sygn. akt I ACa 193/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący:	SSA Małgorzata Wołczańska SA Joanna Naczyńska (spr.) SO (del.) Lucyna Morys-Magiera
-----------------	---

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2015r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Pierwszego Urzędu Skarbowego w (...)

o zapłatę

wskutek skargi powoda o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 września 2012r. w sprawie o sygn. akt I ACa 481/12

postanawia:

odrzucić skargę.

Sygn. akt I ACa 195/15

UZASADNIENIE

Powód Z. J. domagał się wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 19 września 2012r. w sprawie sygn. akt I ACa 481/12 z powodu wykrycia nowych faktów i dowodów, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy.

Jako podstawę wskazał art. 403 § 1 pkt.1, 2 k.p.c. oraz art. 404 k.p.c.

Na tej podstawie wnosił o :

1. wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem w postaci wyroku z 19 września 2012r. o sygn. akt I ACa 481/12;
2. uchylenie powyższego wyroku z 19 września 2012r. w całości;
3. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 447.963,34 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od 14 lipca 2010r. do dnia zapłaty.

Nadto wnosił o :

1. dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron;
2. dopuszczenie dowodu z przesłuchania S. K. oraz dopuszczenie akt sprawy pod sygn. R.D.341/VIII/2013/Wa prowadzoną przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w K.;
3. dopuszczenie dowodu z przesłuchania komornika I Urzędu Skarbowego oraz dopuszczenie akt sprawy pod sygn. 1 Ds./176/13 prowadzoną przed Prokuraturę Rejonową K. w K.;
4. dopuszczenie dowodu z pisma powoda kierowanego do Izby Skarbowej z dnia 17 września 2012 r.;
5. dopuszczeniu dowodu z pisma znajdującego się w aktach sprawy sygn. akt V ACa 481/12 z dnia 21 września 2012r.;
6. powołanie biegłego sądowego na okoliczność zbadania akt sprawy komorniczej.

Wywodził, iż o podstawie wznowienia dowiedział się w święta 24-27 grudnia 2014r.

Sąd Apelacyjny ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z 20 lutego 2012r. wydanym przez Sąd Okręgowy w Katowicach, sygn. akt II C 295/11 zasądzono od pozwanego Skarbu Państwa - Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w (...) na rzecz powoda 447.963,34 zł z ustawowymi odsetkami od 14 czerwca 2010r. Na skutek apelacji pozwanego, Sąd Apelacyjny w Katowicach, wyrokiem z 19 września 2012r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego i oddalił powództwo, zasądzając od powoda na rzecz pozwanego Skarbu Państwa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa koszty zastępstwa procesowego za obie instancje. Sąd Apelacyjny stwierdził, iż wprawdzie po stronie pozwanego Skarbu Państwa można dopatrzeć się bezprawności, to brak jest dwóch pozostałych przesłanek odpowiedzialności deliktowej, powód nie wykazał bowiem ani szkody i jej wysokości, ani normalnego związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a bezprawnym działaniem pozwanego. Postanowieniem z dnia 28 listopada 2013r., sygn akt V CSK 95/13 Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia w sprawie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Rozpatrywana skarga o wznowienie postępowania, jest już kolejną złożoną przez powoda. Poprzednia, zarejestrowana pod sygn. akt I ACa 385/14 oparta została o tożsamą podstawę i zawierała tożsame wnioski dowodowe. Postanowieniem z 30 czerwca 2014r. została odrzucona, jako nie oparta na ustawowej podstawie wznowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c. skargę o wznowienie postępowania wnosi się w terminie trzymiesięcznym, liczonym od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia. Wprawdzie powód wskazał, iż o podstawie wznowienia dowiedział się w święta 24-27 grudnia 2014r., niemniej oświadczenie to nie jest zgodne z prawdą, skoro już uprzednio złożoną skargę, rozpoznaną 30 czerwca 2014r., pod sygn. I ACa 385/14, powód oparł o te same podstawy. Z tych też względów skarga powoda, datowana na 29 grudnia 2014r., była spóźniona, co - zgodnie z art. 409 k.p.c. w związku z art. 410 § 1 i 2 k.p.c. - obligowało Sąd Apelacyjny do jej odrzucenia.

Nadto, za stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu postanowienia z 30 czerwca 2014r. (sygn. akt I ACa 385/14) powtórzyć należy, iż skarga powoda podlega odrzuceniu - na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., także jako nieoparta na ustawowej podstawie. Skarga o wznowienie postępowania nie opiera się na ustawowej podstawie w rozumieniu tego przepisu zarówno wtedy, gdy przytoczona w niej podstawa nie odpowiada wzorcowi którejkolwiek z podstaw wznowienia, jak i wówczas, gdy podstawa odpowiada wprawdzie temu wzorcowi, lecz w rzeczywistości nie występuje. Badanie oparcia skargi na ustawowej podstawie nie ogranicza się do kontroli, czy wskazane w skardze okoliczności odpowiadają ustawowym podstawom wznowienia, ale obejmuje również ustalenie, czy ta podstawa rzeczywiście istnieje. Powód jako podstawę wznowienia podał art. 403 § 1 i 2 k.p.c., przywołując wykrycie nowych faktów i nowych dowodów, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy. Zgodnie z art. 403 § 1 k.p.c. można

żądać wznowienia na tej podstawie, że wyrok został oparty na dokumencie przerobionym lub podrobionym albo na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym, albo gdy wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa, a zgodnie z § 2 tegoż artykułu można żądać wznowienia w razie wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy. Tymczasem uzasadnienie skargi powoda sprowadza się do polemiki z wyrokiem Sądu Apelacyjnego, który zmienił wyrok Sądu Okręgowego korzystny dla powoda. Zarzuty te nie stanowią ustawowej podstawy wznowienia określonej w art. 403§1 i 2 k.p.c. Podstawy wznowienia postępowania określonej w art. 403§ 1 i 2 k.p.c. nie mogą także stanowić wskazane przez skarżącego dowody, a to dowód z przesłuchania stron, czy dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność zbadania sprawy komorniczej, podobnie jak dowód z przesłuchania w charakterze świadka S. K., czy też komornika, tym bardziej, że powód nie wskazał na jakie konkretne okoliczności strony i świadek mieliby być słuchani i w jaki sposób wiąże się to z wskazaną podstawą skargi w postaci nowych dowodów. Nowymi faktami i dowodami w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. nie może być także wskazywany przez powoda dowód w postaci akt sprawy prowadzonej przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych, sygn. akt RD341/VIII/2013/Wa. Z pisma Rzecznika wnioskowanego przez powoda jako dowód w sprawie wynika jedynie, że 7. stycznia 2014r. zostało wszczęte dochodzenie w sprawie radcy prawnego S. K.. Także ze wskazanego przez powoda zawiadomienia o wszczęciu śledztwa w sprawie 1 Ds. 176/13 wynika jedynie, że wszczęto śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy publicznych - komornika Skarbowego I Urzędu Skarbowego w (...). Nowym dowodem w rozumieniu artykułu 403 § 2 k.p.c. nie może być także pismo powoda z 17 września 2012r. kierowane do Izby Skarbowej oraz pismo powoda z 21. września 2012r. Podsumowując, w sytuacji gdy strona skarżąca wyraźnie oznacza podstawę wznowienia i okoliczności ją uzasadniające, a w sposób niewątpliwy nie odpowiadają one przesłankom określonym w art. 403 § 1 i 2 k.p.c. uznać trzeba, że skarga nie jest oparta na ustawowej podstawie wznowienia, co uzasadnia jej odrzucenie na mocy art. 410 § 2 k.p.c.

Z tych to też przyczyn, Sąd Apelacyjny - w oparciu o art. 410§1 k.p.c. - odrzucił skargę o wznowienie postępowania, zarówno jako wniesioną po upływie przepisane terminu, jak i jako niedopuszczalną.